

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
GJYKATA KUSHTETUESE
KOLEGJI I POSAÇËM I APELIMIT

Nr. 110-24/2022 regjistër (JR)
Datë 09.08.2023

Nr. 63 i vendimit
Datë 24.03.2026

VENDIM
NË EMËR TË REPUBLIKËS

Trupi gjykues i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, i përbërë nga gjyqtarët:

Ina Rama	Kryesuese
Sokol Çomo	Relator
Natasha Mulaj	Anëtare
Albana Shtylla	Anëtare
Mimoza Tasi	Anëtare

- mori në shqyrtim në seancë gjyqësore në dhomë këshillimi, më datë 24.03.2026, ditën e martë, në orën 14:00, në ambientet e Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, në prani të Vëzhgueses Ndërkombëtare znj. Elka Ermenkova, me sekretare gjyqësore Laureta Mehmetaj, çështjen që i përket:

KËRKUES: Kastriot Gramshi, banues në rrugën “Ibrahim Rugova”, Tiranë, përfaqësuar¹ nga avokat Krenar Loloçi dhe/ose avokat Oltion Spiro, anëtarë të Dhomës së Avokatisë Tiranë.

OBJEKTI: Rishikimin e vendimit nr. 8 (JR), datë 02.03.2023 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit dhënë ndaj subjektit të rivlerësimit Kastriot Gramshi dhe/ose referimin e çështjes në fjalë në Gjykatën Evropiane të të Drejtave të Njeriut, në Komisionin e Venecias, ose në Gjykatën Kushtetuese.

BAZA LIGJORE: Neni 494 i Kodit të Procedurës Civile.
Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përfshirë Protokollin 16 të saj, të dyja të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë.
Vendimet e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut.

¹ Me prokurën e posaçme nr. {***} rep., dhe nr. kol. {***}, datë 20.04.2023.

Trupi gjykses i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit,

pasi shqyrtoi çështjen në seancë gjyqësore në dhomë këshillimi, shqyrtoi pretendimet e kërkuesit në kërkesën e paraqitur prej tij, i cili përfundimisht kërkoi rishikimin e vendimit të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit nr. 8 (JR), datë 02.03.2023, dëgjoi gjyqtarin relator të çështjes Sokol Çomo, si dhe pasi e bisedoi atë,

VËREN:

I. Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi, Kastriot Gramshi (në vijim “kërkuesi”), i është nënshtruar procesit të rivlerësimit kalimtar *ex officio*, sipas përcaktimeve të nenit 179/b të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe nenit 3, pika 16 e ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (në vijim “ligji nr. 84/2016”). Komisioni i Pavarur i Kualifikimit (në vijim “Komisioni”), me vendimin nr. 519, datë 25.03.2022 ka vendosur *konfirmimin në detyrë të subjektit të rivlerësimit Kastriot Gramshi, me detyrë gjyqtar pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë*. Komisioneri Publik e ankimoi këtë vendim pranë Kolegjit të Posaçëm të Apelimit (në vijim “Kolegji”).
2. Pasi ka shqyrtuar ankimin e Komisionerit Publik, Kolegji me vendimin nr. 8 (JR), datë 02.03.2023, vendosi *ndryshimin e vendimit nr. 519, datë 25.03.2022, të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, dhe shkarkimin nga detyra të subjektit të rivlerësimit Kastriot Gramshi*.
3. Kërkuesi ka paraqitur në Kolegji kërkesë për rishikimin e vendimit të mësipërm të Kolegjit, duke parashtruar në mënyrë të përmbledhur si më poshtë vijon.

3.1 Kërkuesi shpjegon se është vënë në dijeni nga avokati i tij, se në vendimin nr. 3 (JR), datë 06.02.2023 të Kolegjit, që i përket subjektit të rivlerësimit T. H., është ngritur çështja e mos betimit të anëtarëve të Kolegjit. Sipas kërkuesit, rezulton qartë që asnjë nga anëtarët e Kolegjit nuk është betuar sipas nenit 129 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, ndaj për shkak të mungesës së betimit, Kolegji nuk mund të konsiderohet si gjykatë e krijuar me ligj, bazuar në nenin 135, pika 1 e Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNj-së. Në këto kushte, kërkuesi paraqet këtë kërkesë për rishikim të vendimit të Kolegjit, për të cilën sqaron se e ka dorëzuar brenda afatit ligjor. Për këtë arsye kërkuesi pretendon se vendimi i Kolegjit, objekt rishikimi, është absolutisht i pavlefshëm dhe si i tillë ai është i atakueshëm kurdoherë, duke qenë se anëtarët e Kolegjit nuk kanë plotësuar një kriter bazë, siç është kryerja e betimit. Kërkuesi pretendon se Kolegji nuk është formuar në mënyrën e kërkuar nga ligji dhe vendimi i tij ndaj subjektit të rivlerësimit është absolutisht i pavlefshëm dhe për rrjedhojë duhet të rishikohet në mënyrën e duhur, të ligjshme dhe kushtetuese. Sa më sipër, kërkuesi sqaron se mbështetet edhe nga praktika gjyqësore e GjEDNj-së, e cila në shumë çështje të saj ka theksuar nevojën e krijimit të gjykatave në formën e parashikuar me ligj, duke përfshirë këtu edhe momentin e betimit, si një element i domosdoshëm për t’u realizuar nga ana e gjyqtarëve përpara fillimit të detyrës.

3.2 Kërkuesi pretendon se ngritja e çështjes për rishikim para Kolegjit, është një moment që nuk i ka shpëtuar as vëmendjes së GjEDNj-së, e cila në vendimin e dhënë për çështjen *Sevdari kundër Shqipërisë* ka theksuar “[...] aplikanti nuk paraqiti, pas vënies në dijeni për dyshimet në lidhje me përshtatshmërinë e L. D., për pozicionin e tij, një kërkesë për rishikim përjashtimor në vendimin e formës së prerë të KPA-së në çështjen e saj mbështetur në faktet e zbuluara rishtazi apo për ndonjë shkak tjetër të parashikuar në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile [...]”.

3.3 Kërkuesi shpjegon gjithashtu se Komisioni i Venecias, në përgjigje të kërkesës së Kryetarit të Kuvendit të Shqipërisë dhe të Presidentit të Republikës, në opinionin e tij nr. 978/2020, datë 19.06.2020 e vë theksin tek betimi (paragrafët 99 dhe 100). Ai sqaron se është mjaft e qartë dhe e kuptueshme se, duke qenë se gjyqtari i Kolegjit gëzon të njëjtin status me atë të gjyqtarit të Gjykatës Kushtetuese, është i detyruar të bëjë betimin para Presidentit të Republikës para se të fillojë detyra. Nëse nuk e realizon, atëherë mbetet që gjyqtari i Kolegjit të ketë një status më të lartë se ai i Gjykatës Kushtetuese, ose të jetë i ekspozuar të shkarkohet pa ndonjë shkak nga organet që e emërojnë, duke cenuar kështu pavarësinë e nevojshme për të kryer detyrën.

3.4 Sa më sipër kërkuesi pretendon se gjyqtarët e Kolegjit, duke qenë se nuk e kanë kryer betimin, ata nuk e kanë filluar detyrën dhe vendimi i tyre ndaj tij si subjekt rivlerësimi është absolutisht i pavlefshëm. Ai sqaron se moskryerja e betimit është një rrethanë e re për kërkuesin, për të cilën ka ardhur në dijeni më datë 21.07.2023 dhe që i jep atij mundësinë dhe e legjitimon për të kërkuar rishikimin e vendimit nr. 8 (JR), datë 02.03.2023 të Kolegjit, meqenëse as Kushtetuta dhe as ndonjë ligj specifik nuk parashikon ndonjë organ gjyqësor më të lartë se ku mund të apelohej ose rishikohen vendimet e Kolegjit. Nën dritën e mungesës së dukshme të paanshmërisë objektive të anëtarëve të Kolegjit për të rishikuar e vendosur për këtë kërkesë si dhe duke qenë se ky moment është i një rëndësie themelore për qëllime të kësaj kërkesë, ne mendojmë që të merret një vendim paraprak që kjo çështje t’i referohet Komisionit të Venecias ose GjEDNj-së. Në mënyrë alternative, dhe duke qenë se Kolegji është një dhomë e Gjykatës Kushtetuese, duhet t’ia referojë këtë çështje kësaj të fundit. Për sa më sipër, kërkuesi e bazon kërkesën e tij në nenin 494, germa “a” e Kodit të Procedurës Civile. Në përfundim kërkon rishikimin e vendimit nr. 8, datë 02.03.2023 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit dhënë ndaj subjektit të rivlerësimit Kastriot Gramshi dhe/ose referimin e çështjes në fjalë në Gjykatën Evropiane të Drejtave të Njeriut, ose në Komisionin e Venecias, ose në Gjykatën Kushtetuese.

3.5 Bashkëngjitur kërkesës për rishikimin e vendimit të Kolegjit, kërkuesi ka paraqitur aktet si më poshtë:

- i. Prokurë e posaçme nr. {***} rep., dhe nr. kol. {***}, datë 20.04.2023, nëpërmjet së cilës i përfaqësuari Kastriot Gramshi ka autorizuar avokat Krenar Loloçi dhe/ose Oltion Spiro për përfaqësimin e tij në Kolegjin e Posaçëm të Apelimit.
- ii. Vendim nr. 8, datë 02.03.2023 i Kolegjit të Posaçëm të Apelimit.

II. Vlerësimi i trupit gjykues të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit

A. Procesi gjyqësor në Kolegj

Juridiksioni i Kolegjit

4. Në përputhje me nenin 179/b, pika 5 e Kushtetutës dhe nenin F, pikat 1 dhe 2 të Aneksit të Kushtetutës, Kolegji ka juridiksion (*ratione materiae*) ndaj ankimeve kundër vendimeve të Komisionit, lidhur me rivlerësimin e subjekteve, të parashikuar nga neni 179/b, pikat 3 dhe 4 të Kushtetutës, përveç rasteve të vendimeve të dhëna sipas nenit E, pika 2 e Aneksit të Kushtetutës. Gjithashtu sipas pikës 3, të nenit 5 të ligjit nr. 84/2016, Kolegji ka juridiksion të shqyrtojë: a) shkeljet disiplinore të anëtarëve të Gjykatës Kushtetuese, të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Prokurorit të Përgjithshëm dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë; b) ankimet kundër vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektoratit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.
5. Në vijim të sa më sipër, rezulton se i gjithë kuadri kushtetues dhe ligjor që rregullon procesin e rivlerësimit nuk ka asnjë parashikim të shprehur literal, *së pari*, për të drejtën procedurale të paraqitjes së kërkesës për rishikim të subjekteve të rivlerësimit brenda kuadrit të zhvillimit të këtij procesi, dhe *së dyti*, as për ndonjë kompetencë të Kolegjit që ushtrohet tej funksionit kontrollues të vendimeve të Komisionit në kuadër të juridiksionit të rivlerësimit, mbi bazën e ankimeve të paraqitura nga subjektet dhe Komisioneri Publik.
6. Duke konfirmuar të njëjtën linjë arsyetimi sikurse në vendimin e tij të mëparshëm, me nr. 12, datë 19.04.2024, që i përket kërkesave për rishikim të kërkuarit A. Y., trupi gjykues i Kolegjit rithekson edhe në këtë rast, në mënyrë të përmbledhur, mban atë qëndrim për sa i përket interpretimit të dispozitave të Kushtetutës, të nenit F të Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016 kundrejt juridiksionit rishikues të vendimeve të formës së prerë në procesin e rivlerësimit kalimtar. Konkretisht nga leximi harmonik i këtyre rregullimeve për sa i përket juridiksionit rivlerësues e rishikues të Kolegjit, trupi gjykues vëren se në to parashikohet në mënyrë të shprehur vetëm juridiksioni rivlerësues i Kolegjit, në funksion të kontrollit ndaj vendimeve të Komisionit të Pavarur të Kualifikimit, bazuar në ankimet e subjekteve të rivlerësimit apo ato të ushtruara nga Komisionerët Publikë. Trupi gjykues ka theksuar se nga analiza e kuadrit rregullator të posaçëm, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim të shprehur për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit, sipas kërkesës së parashtruar prej kërkuarit, në çështjen objekt shqyrtimi. Mungesa e një parashikimi të tillë në ligjin e posaçëm, e shoqëruar edhe me mungesën e rregullave për trajtimin e kërkesave të tilla, diktoi nevojën e analizimit nga trupi gjykues i çështjes së cituar më sipër, të dispozitave që thirren për zbatim nga ligji nr. 84/2016.
7. Trupi gjykues i Kolegjit në vendimin e referuar më sipër, ka arritur në konkluzionin se Kolegji i Posaçëm i Apelimit nuk ka juridiksion rishikues, si një prej tagrave të tij dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenin 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve, në të cilat gjen zbatim germa “ë” e nenit 494, për shkak të një vendimi të shprehur të GjEDNj-së në trajtimin e një

ankimi. Sikurse është analizuar në detaj në vendimin e sipërcituar të Kolegjit, është analizuar përse procesi i rivlerësimit, duke qenë *sui generis*, me mandat në kohë të kufizuar dhe rregulluar me një kuadër kushtetues e ligjor të posaçëm, e bën të pabazuar kërkesën për rishikim të paraqitur nga kërkuesi.

8. Leximi harmonik i dispozitës së nenit F, pika 8² e Aneksit të Kushtetutës dhe germës “ë” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile³, një vendim i GjEDNj-së që konstaton një shkelje të kryer në çështjen e një ankuesi konkret, konsiderohet si i vetmi mjet procedural që kanë në dispozicion subjektet e rivlerësimit, në rast se të drejtat e tyre shkelen nga Kolegji në gjykimin e çështjeve të tyre dhe si e vetmja mundësi për të korigjuar çdo gabim gjyqësor që mund të jetë konstatuar. Ky parashikim drejton subjektet drejt GjEDNj-së, duke konfirmuar natyrën e jashtëzakonshme të procesit, përjashtimin nga rregullat e zakonshme procedurale dhe orientimin për adresimin në këtë gjykatë, të çdo problematike që është konstatuar përgjatë procesit e që ka çuar edhe në ndonjë gabim gjyqësor. Si rrjedhojë, subjektet e rivlerësimit kanë të drejtë të ankimojnë vendimet e Kolegjit në GjEDNj për çdo rast që ata konsiderojnë se vendimmarrja ndaj çështjes së tyre të rivlerësimit, është në shkelje të parashikimeve të Konventës dhe Protokolleve të saj, të mbrojtura në Kushtetutë. Sipas këtij parashikimi, për trajtimin e të drejtave themelore të njeriut, GjEDNj-ja në sistemin tonë juridik ka një kompetencë ekskluzive.
9. Konkretisht, rrethanat që ligji parashikon se përbëjnë bazë për rishikimin e vendimeve, vlerësohet se nuk gjejnë zbatim në kontekstin e procesit të rivlerësimit të kërkuarit. Në kushtet që procesi i rivlerësimit është i jashtëzakonshëm, zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës, nga organe me mandat të kufizuar kohor, për shkak të objektivit dhe natyrës së tij *sui generis*, që rezulton edhe nga mënyra sesi është rregulluar në ligj, Kolegji do të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit përkatës, sipas germës “ë” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, lexuar në harmoni me pikën 8 të Nenit F të Aneksit të Kushtetutës.
10. Nga këto dy dispozita, të lexuara në harmoni me njëra tjetrën, rezulton se vendimet e Kolegjit mund të ankimohen vetëm në GjEDNj dhe që pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi të formës së prerë kur GjEDNj-ja ka gjetur shkelje të Konventës dhe protokolleve të saj. Në këtë kontekst, në kushtet që për kërkuarin nuk ka një vendim nëpërmjet të cilit GjEDNj-ja konkludon një shkelje të kryer në procesin e rivlerësimit të tij, kërkesa për rishikim nuk bën pjesë në juridiksionin e rivlerësimit kalimtar të Kolegjit të Posaçëm të Apelit sipas përcaktimit të nenit 179/b pika 5 të Kushtetutës dhe nenit F pika 1 e Aneksit të Kushtetutës dhe as në juridiksionin rishikues të Kolegjit sipas pikës 8 të nenit F të Aneksit të Kushtetutës dhe nenit 494 germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile.

² Subjektet që rivlerësohen mund të ushtrojnë ankim në Gjykatën Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

³ “[...] Pala e interesuar mund të kërkojë rishikimin e një vendimi që ka marrë formë të prerë kur: [ë] Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të konventës evropiane “Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore” dhe të protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë.

11. Ky këndvështrim vjen në linjë me arsyetimin e Gjykatës Kushtetuese në jurisprudencën⁴ e saj, sipas të cilit kërkesa për rishikim duke qenë një mjet i jashtëzakonshëm, nëpërmjet të cilit kërkohet rishikimi i një vendimi gjyqësor të formës së prerë, kërkesa mund të bazohet vetëm në një numër të kufizuar shkaqesh, të parashikuara shprehimisht nga dispozitat procedurale përkatëse.
12. Sa më sipër, për sa kuadri kushtetues dhe ligjor i rivlerësimit, si dhe institucionet që e kryejnë atë, japin garanci maksimale për të shmangur shkaqet e parashikuara në gjashtë germa e para të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile, vlerësohet se jo pa qëllim kushtetutbërësi ka parashikuar ankimin ndaj vendimeve të Kolegjit të Posaçëm të Apelit në GjEDNj. Si rrjedhojë e sa më sipër, nga leximi harmonik i nenit 179/b të Kushtetutës, nenit F të Aneksit të Kushtetutës, ligjit nr. 84/2016, si dhe nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile, Kolegji do të kishte juridiksion rishikues vetëm mbi bazë të një vendimi të GjEDNj-së që potencialisht do të konstatonte se ekzistojnë shkaqet që përlligjin shqyrtimin e një vendimi të formës së prerë të tij, nëpërmjet rihapjes së procesit, për të rivendosur të drejtën e cenuar.
13. Gjithashtu, trupi gjykues vëren se ndonëse shkaqet e rishikimit të paraqitura prej kërkuesit nuk i nënshtrohen juridiksionit rishikues të Kolegjit sipas arsyetimit të mësipërm, sërish ato, edhe si *obiter dictum*, do të vlerësoheshin njësoj si të pabazuara edhe nëse do t’i nënshtroheshin shqyrtimit gjyqësor në Kolegj, pasi pretendimi i kërkuesit nuk përbën rrethanë të re faktike në kuptim të nenit 494, germa “a” të Kodit të Procedurës Civile, e cila nuk mund të dihej nga kërkuesi, e që do të kishte çuar në një vendimarrje tjetër, të ndryshme nga ajo që ka dhënë Kolegji në gjykimin e çështjes së rivlerësimit kalimtar të kërkuesit Kastriot Gramshi. Për më tepër, pretendimi për shkelje të së drejtës “për një gjykatë të krijuar me ligj”, tejkalon qëllimin e institutit të rishikimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë, i cili përbën një institut juridik për korrigjimin e gabimeve të mundshme që mund të kenë ndodhur gjatë gjykimit, për rrjedhojë trupi gjykues vlerësoi se nuk gjen zbatim germa “a” e nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile.
14. Në analizë të sa më sipër, i jepet përgjigje përfundimtare kërkesës së paraqitur prej kërkuesit, Kastriot Gramshi, për të cilin GjEDNj-ja nuk ka marrë ende një vendim. Kjo kërkesë nuk mund të shqyrtohet nga Kolegji, për shkak të mospasjes prej tij të juridiksionit rishikues, sipas referimeve që kërkuesi bën në nenin 494, germa “a” të Kodit të Procedurës Civile. Në përfundim, sipas analizës së dispozitave Kushtetuese dhe ligjore, si dhe referuar jurisprudencës⁵ së Kolegjit, trupi gjykues vlerësoi se Kolegji i Posaçëm i Apelit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të Vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkuesit, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së.
15. Për sa më lart, trupi gjykues, arriti në përfundimin se kërkesa e paraqitur prej kërkuesit Kastriot Gramshi është e pabazuar në fakte dhe në ligj dhe si e tillë ajo nuk mund të pranohet.

⁴ Shih vendimet nr. 36, datë 26.07.2011 dhe nr. 76, datë 22.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese.

⁵ Vendimi nr. 12, datë 19.04.2024 i Kolegjit që i përket kërkesave për rishikim të kërkuesit A. Y.; Vendimi nr. 9, datë 28.02.2025 i Kolegjit që i përket kërkesës për rishikim të kërkuesit A. B.; Vendimi nr. 10, datë 28.02.2025 i Kolegjit, që i përket kërkesës për rishikim të kërkuesit B. M..

PËR KËTO ARSYE,

trupi gjykues, bazuar në nenin. 498, pika 1, të Kodit të Procedurës Civile,

VENDOSI:

Mospranimin e kërkesës së kërkuarit Kastriot Gramshi, për rishikimin e vendimit (JR) nr. 8, datë 02.03.2023 të Kolegjit të Posaçëm të Apelit.

U shpall sot, në Tiranë, më datë 24.03.2026.

ANËTARE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

ANËTARE

Albana SHTYLLA

nënshkrimi

ANËTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi

RELATOR

Sokol ÇOMO

nënshkrimi

KRYESUESE

Ina RAMA

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Natasha Mulaj, në cilësinë e anëtares së trupit gjykues, jam dakord me vendimin nr. 63 (JR), datë 24.03.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit për: *“Mospranimin e kërkesës së kërkesit Kastriot Gramshi për rishikimin e vendimit nr. 08/2023 (JR), datë 02.03.2023 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, si dhe me arsyetimin se nga interpretimi i dispozitave të Kushtetutës, Aneksit të saj dhe ligjit nr. 84/2016, nuk rezulton të ketë asnjë parashikim të shprehur për ushtrimin e juridiksionit rishikues të Kolegjit. Procesi i rivlerësimit, duke qenë sui generis, me mandat në kohë të kufizuar dhe rregulluar me një kuadër kushtetues e ligjor të posaçëm, e bën të pabazuar kërkesën për rishikim të paraqitur nga kërkuesi.*
2. Në cilësinë e gjyqtares me mendim paralel, ndaj qëndrim ndryshe nga shumica trupit gjykues, e cila arsyeton se: *“[...] Kolegji i Posaçëm i Apelimit nuk ka juridiksion rishikues si një prej tagrave të tij dhe nuk është ngritur për t'i dhënë jetë këtij instituti sipas rregullimeve të përgjithshme të tij, parashikuar në nenin 494 e vijues të Kodit të Procedurës Civile, me përjashtim të rasteve, në të cilat gjen zbatim germa “ë” e nenit 494, për shkak të një vendimi të shprehur të GjEDNj-së në trajtimin e një ankimi. [...], trupi gjykues vlerësoi se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së në përgjigje të ankimit të vetë kërkueses, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” të Kodit të Procedurës Civile, dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së”.*
3. Në vlerësimin tim, si gjyqtare me mendim paralel, ky arsyetim nuk qëndron, pasi vjen si pasojë e një interpretimi të pabarabartë të situatave juridike të parashikuara në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile, duke i atribuar Kolegjit mundësinë e rishikimit vetëm për rastin e parashikuar nga shkronja “ë” e kësaj dispozite: *“Kur Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut gjen shkelje të Konventës Evropiane ‘Për mbrojtjen e të drejtave të njeriut dhe lirive themelore’ dhe të Protokolleve të saj, të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë”.*
4. Në mungesë të një parashikimi kushtetues dhe ligjor që t'i atribuojë Kolegjit juridiksion rishikues, kërkesa e rishikimit ndaj vendimit të tij nuk mund të pranohet. Në këto kushte, në vlerësimin tim, mbetet detyrë e ligjvënësit, për të rregulluar këtë situatë të krijuar, duke plotësuar kuadrin ligjor aktual, me qëllim përcaktimin e gjykatës kompetente dhe procedurat ligjore respektive për kryerjen e rishikimit të vendimeve të Kolegjit, të kërkuara nga subjektet e rivlerësimit.

GJYQTARE

Natasha MULAJ

nënshkrimi

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Albana Shtylla, jam dakord me zgjidhjen e çështjes për vendimin nr.63 datë 24.03.2026, për çështjen nr. 110-24/2022 regjistër (JR) datë 09.08.2023, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, me të cilin është vendosur mospranimi i kërkesës së kërkuarit Kastriot Gramshi, për rishikimin e vendimit nr. 8 (JR), datë 02.03.2023, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, por kam mendim paralel, lidhur me arsyetimin e shumicës së trupit gjykues, për sa parashtruar në vijim.
2. Trupi gjykues në përfundim ka konkluduar se Kolegji i Posaçëm i Apelimit mund të ketë juridiksion rishikues vetëm nëpërmjet zbatimit të vendimeve të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit të vetë kërkuarit, në përputhje me parashikimet e nenit F, pika 8 e Aneksit të Kushtetutës, nenit 494, germa “ë” e Kodit të Procedurës Civile dhe detyrimeve që shteti shqiptar ka marrë përsipër në kuadër të zbatimit të KEDNj-së. Situatat e tjera të parashikuara nga legjislati i brendshëm, për t’u zbatuar si rrethana për rishikimin e vendimeve civile/administrative të marra në përfundim të një procesi kontradiktor, u vlerësuan se nuk gjejnë zbatim brenda kontekstit të procesit të rivlerësimit, i cili është një proces i jashtëzakonshëm i realizuar prej organeve me mandat të kufizuar dhe që zhvillohet brenda një kuadri ligjor që përfshin edhe kufizimet e parashikuara nga neni A i Aneksit të Kushtetutës.
3. Në ndryshim nga shumica, në analizë harmonike të dispozitave kushtetuese, ligjit nr. 84/2016 “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë” (në vijim ligji “nr. 84/2016”) dhe legjislati në fuqi, kam vlerësuar se Kolegji i Posaçëm i Apelimit ka juridiksion rishikues për të shqyrtuar kërkesat për rishikim bazuar në të gjitha rrethanat e parashikuara të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile. Ky qëndrim bazohet në argumentet e referuara prej meje në mendimin paralel për kërkesat për rishikim të paraqitura nga kërkuari A. Y.⁶
4. Sa i përket shkaqeve të rishikimit të paraqitura në kërkesën e z.Kastriot Gramshi, kam ndarë të njëjtin qëndrim si edhe pjesa tjetër e trupit gjykues, të pasqyruar në paragrafin 4 të vendimit, duke i konsideruar ato të pabazuara mbi të njëjtat argumente, duke vendosur mospranimin e tyre.

GJYQTARE

Albana SHTYLLA

nënshkrimi

⁶ Shiko mendimin paralel në vendimin nr.12, datë 19.04.2024 të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit https://kpa.al/wp-content/uploads/2024/11/Vendim-JR-A.-Y._perفشire-mendimet-paralele_anonimizuar_word-1.pdf

MENDIM PARALEL

1. Unë, gjyqtare Mimoza Tasi, në cilësinë e anëtares, jam dakord me zgjidhjen e çështjes në vendimin nr. 63, datë 24.3.2026, të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit (në vijim “Kolegji”), që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit Kastriot Gramshi për rishikimin e vendimit gjyqësor nr. 8 (JR), datë 02.03.2023, të Kolegjit, me të cilin është vendosur mospranimi i kërkesës, por kam ndarë mendim paralel sa i përket qëndrimit të mbajtur lidhur me arsyetimin për mungesën e juridiksionit rishikues⁷ të Kolegjit për shqyrtimin e kërkesave që nuk kanë një vendim të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, sipas shkronjës “ë” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile.
2. Në vlerësimin tim, Kolegji ka juridiksion rishikues për shqyrtimin e kërkesave për rishikim vendimi që janë paraqitur bazuar në nenin 494 të Kodit të Procedurës Civile. Argumentet e mia kundërshtuese për mungesën e juridiksionit rishikues dhe qëndrimin e mbajtur janë shprehur në mënyrë shteruese dhe konsistente në kërkesat për rishikim të shqyrtuara në Kolegji⁸.
3. Një interpretim nga Kolegji që pranon rishikimin vetëm pas vendimit të GjEDNj-së, në përgjigje të ankimit të kërkuarit (subjekt rivlerësimi), e bën juridiksionin rishikues të varur vetëm nga gjykata e Strasburgut, duke hequr mundësinë e çdo mekanizmi korrigjues të brendshëm dhe duke krijuar një vakum juridik për shkelje serioze që nuk kanë arritur ende në GjEDNj.
4. Pranimi i juridiksionit rishikues vetëm në mënyrë minimaliste dhe vetëm për vendimet e GjEDNj-së, në vlerësimin që i bëj çështjes, duket se krijon një kontradiktë logjike, sepse e bën rishikimin një “mjet të jashtëm” dhe jo “mjet të brendshëm”, duke lënë pa zgjidhje gabimet serioze të brendshme që përbëjnë shkaqet e rishikimit sipas shkronjave të tjera të nenit 494 të Kodit. Pra, nëse rishikimi do të ekzistojë vetëm pasi GjEDNj-ja të shprehet me një vendim të posaçëm për kërkuarin (subjekt rivlerësimi), kjo do të passillte që mjete të brendshme të mos jetë efektiv⁹ dhe kjo mund të çojë në shkelje të nenit 13¹⁰ të KEDNj-së.
5. Në lidhje me kërkesën e kërkuarit Kastriot Gramshi, paraqitur më 09.08.2023, të cilën ka e bazuar në nenin 494/a të Kodit të Procedurës Civile, ndaj qëndrim të njëjtë me trupin gjykues.

GJYQTARE

Mimoza TASI

nënshkrimi

⁷Ky qëndrim është mbajtur nga shumica e trupës gjyqësore në vendimin nr. 12, datë 19.4.2024, që ka shqyrtuar kërkesën e kërkuarit A. Y., regjistruar me nr. 2-4/2019 regjistër (JR), datë 10.1.2022, me objekt “Rishikimi i vendimit të formës së prerë nr. 31 (JR) të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit”, në të cilin nuk kam qenë anëtare e trupit gjykues.

⁸Vendimi i Kolegjit nr. 34, datë 06.12.2023, që i përket kërkuarës R. G.; vendimi i Kolegjit nr. 9, datë 28.2.2025, që i përket shqyrtimit të kërkesës së kërkuarit A. B., Vendimi i Kolegjit nr. 18, datë 8.5.2025, që i përket shqyrtimit të kërkesave të kërkuarit A. Gj.etj.

⁹Çështja “Scordino v. Italy (No. 1) (GC, 2006) (Application no. [36813/97](https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-72925)) - <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-72925>”.

¹⁰Neni 13 i KEDNj-së: “Çdokush, të cilit i janë shkelur të drejtat dhe liritë e përcaktuara në këtë Konventë, ka të drejtën e një zgjidhjeje efektive para një organi kombëtar, pavarësisht se shkelja është kryer nga persona që veprojnë në përmbushje të funksioneve të tyre zyrtare.”